

Konsey üyelerinin tamsayısının 1/2 sinin yazılı teklifiyle de Rektör Üniversite Konseyini toplantıya çağırabilir.

Madde 6 — Üniversite Konseyi, Rektörün isteği üzerine, aşağıdaki konularda Rektöre ve Rektör kanalı ile Müttevelli Heyetine mütalaa ve tavsiyelerde bulunur :

- Üniversite'nin akademik çalışmalarının düzenlenmesi,
- Üniversite'de yeniden kurulacak fakülte, bölüm ve araştırma enstitüleri,
- Üniversite'nin vereceği şeref pâyeleri,
- Üniversite'nin çalışması ile ilgili kanun tasarıları, yönetmelikler ve çalışma esasları,
- Her öğrenim yılında fakültelere ve bölümlere alınacak öğrenci sayısı,
- Fakültelerin vereceği çalışma programları ve bunlar arasında koordinasyonu sağlayıcı tedbirler,
- Üniversite'ye en yüksek kalitede, öğretim üyesi tedariki ve bunların Üniversite'ye bağlılıklarının sağlanması tedbirleri,
- Üniversite'nin akademik ve idarî örgütleri içinde ve arasında ahenkli çalışmayı sağlama yolunda tedbirler,
- Fakülte, bölüm ve enstitüler arasındaki öğretim üye ve yardımcısı sayısı dengesinin sağlanıp korunması yolunda tedbirler,
- Rektörlükçe getirilecek sair her türlü hususlar.

Üniversite Konseyinin yukarıda sıralanan bütün karar, mütalaa ve tavsiyeleri istişari niteliktedir. Kesin karar sorumluluğu, kendisine yetki verilmiş olan konular için Rektöre ve Müttevelli Heyetine aittir.

Madde 7 — Üniversite Konseyi aşağıdaki konularda karar alma yetkisine sahiptir :

a. Bir öğrencinin başarısızlık sebebi ile Üniversiteden uzaklaştırılması yolundaki Fakülte kararına olacak itirazların incelenip kesin sonuçla bağlanması,

b. Öğrenci Disiplin Yönetmeliğinin Üniversite Konseyi yetkisine bıraktığı kararlar,

c. Yönetmelikler ve Müttevelli Heyeti kararları ile kendisine karar yetkisi verilecek sair hususlar.

Madde 8 — 7 nci maddeye göre Üniversite Konseyinin karar yetkisi olan hallerde kararlar toplantıda mevcut üyelerin salt çoğunluğu ile alınır. Karar oylamasında çekimser oy red sayılır.

Mütalaa ve tavsiyelerde, kanaatlar üzerinde toplanan oy sayısı belirtilmekle yetinilir.

Madde 9 — 7 nci maddeye göre Üniversite Konseyinin karar yetkisi olan hallerde, Rektör, kararın belli bir süre içinde alınmasını isteyebilir. Bu süre içinde de karar alınmazsa Konseyin karar yetkisi Rektöre geçer.

Madde 10 — Orta Doğu Teknik Üniversitesi Akademik Teşkilât Yönetmeliğinin 15, 16 ve 17 nci maddeleri ile 11/3/1971 gün ve 1377 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmış olan ve Akademik Teşkilât Yönetmeliğine eklenen geçici madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1 — Rektör, bu Yönetmeliğin Resmî Gazete'de neşrin-den sonra mümkün olan en kısa zamanda Üniversite Konseyinin kurulması için gerekli tedbirleri alacaktır.

Geçici Madde 2 — 1970-1971 ders yılının ertelenmiş olan ikinci sömestrinde görev yapacak Üniversite Konseyinin teşkilinde, seçimle gelecek üye sayısının hesabına esas olacak profesör sayısı, ikinci sömestrenin ilk günü esas alınarak Rektörlükçe ilân edilir.

Madde 11 — Bu Yönetmelik, Müttevelli Heyetince kabulünden sonra Resmî Gazete'de yayımlandığı tarihte yürürlüğe girer.

Danıştay İçtihadı Birleştirme Kararı

Esas No : 1969/13
Karar No : 1971/18

ÖZETİ : Bir vergi veya vergi cezası borcundan ötürü kendilerine ödeme emri tebliğ olunan yükümlülerin ihbarnamenin ilân yoluyla tebliğinin usulsüz olduğunu ileri sürerek yaptıkları itirazlar üzerine İtiraz Komisyonlarınca verilen kararların doğrudan Danıştayda incelenmesi gerektiği hakkında Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu Kararı.

Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki 6183 sayılı Yasanın 55 inci maddesi hükmüne göre adlarına ödeme emri düzenlenip tebliğ edilmiş olan yükümlülerin; vergi ihbarnamesinin kendilerine tebliğ edilmemiş bulunduğunu, sayet ilânen bir tebliğ yapılmış ise ortada bu yola başvurulmasını gerektirecek koşulların olmadığını ileri sürerek ödeme emrine yaptıkları itirazlar üzerine İtiraz Komisyonlarınca verilen kararların bozulması isteği ile Danıştay'da açılan davaların 6183 sayılı Yasa yönünden mi, yoksa 213 sayılı Yasanın 406 nc maddesi hükmü gereğince dosyalarının Temyiz Komisyonuna tevdi olunması suretiyle Vergi Usul Kanunu yönünden mi incelenerek karara bağlanacağı konusunda Danıştay Yedinci Dairesince verilen 17/2/1961 gün ve E. 60/12670, K. 61/718 sayılı karar ile yine Yedinci Dairesinin 21/3/1960 gün ve E. 60/7522, K. 60/400 sayılı kararı arasında aykırılık olduğunu belirterek içtihadın birleştirilmesini istemeleri üzerine Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulunca 1/2/1962 gün ve E. 62/1, K. 62/47 sayılı kararda «vergi ihbarnamelerinin tebliğinde meydana getirildiği iddia olunan usulsüzlüklere ait uyumsuzlukların için esasına taallük ettiği ve Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre yapılacak incelemelerin Temyiz Komisyonundan geçmesi lazım geldiği hususunun Danıştay Yedinci Dairesince müstekar içtihat haline getirilmek suretiyle kararlara bir istikamet verilmiş bulunduğu ve içtihadın birleştirilmesine lüzum ve mahal kalmamış olduğu» na karar verildiği bildirilmiş iken daha sonra Danıştay Dokuzuncu Dairesince 26/3/1968 gün ve E. 67/1636, K. 68/932 sayı ile ve Danıştay Onbirinci Dairesince 16/1/1969 gün ve E. 68/1699, K. 69/57 sayı ile bu karara aykırı olarak karar verildiğinin Maliye Bakanlığınca ileri sürülmesi ve içtihadın birleştirilmesi dileği ile Danıştay Başkanlığına başvurulması üzerine açılan dosyada bulunan belgeler, Başkanun sözcüünün düşüncesi, Raportör Üyenin raporu ve konu ile ilgili yasalar incelenerek gereği içtihatları Birleştirme Kurulunca konusulup düşünüldü :

Danıştay Dava Dairelerinden biri tarafından veya Dava Daireleri Kurulunca verilmiş bir karar ile içtihatları Birleştirme Kurulu tarafından içtihadın birleştirilmesine yer olmadığı yolunda verilen bir karar

arasında varlığı görülen aykırılığın içtihadın birleştirilmesine konu yapılması olanağı bulunmadığından, Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulunun 1/2/1962 gün ve E. 62/1, K. 62/47 sayılı kararı yerine Yedinci Dairenin bu kararda sözlü geçen 17/2/1960 gün ve E. 60/12670, K. 61/718 sayılı kararının ve Dokuzuncu Dairenin Maliye Bakanlığınca yazısında belirtilen 26/3/1968 gün ve E. 67/1636, K. 68/932 sayılı kararı yerine maddi olay yönünden 17/2/1960 gün ve E. 60/12670, K. 61/718 sayılı karara daha uygun düşen yine Yedinci Dairenin 12/10/1968 gün ve E. 68/596, K. 68/1634 sayılı kararının ele alınması suretiyle iş incelendi.

Danıştay Yedinci Dairesinin 17/2/1961 gün ve E. 60/12670, K. 61/718 sayılı kararına konu olan uyumsuzlukta olayın; ihbarnamenin yükümlüye ilân yoluyla duyurulması sonunda verginin kesinleştiği inanç ile idare tarafından borçlu adına ödeme emri düzenlenip verilmesi ve aynı borçlu tarafından verginin kendisine ihbarname ile tebliğ edilmemesi ve vergi dairesi müdürlüğünce bilinen adresinde aranmadığı, ilânen tebliğin kanun hükümlerine uygun olmadığı ileri sürülerek itiraz edilmesi biçiminde geliştiği ve İtiraz Komisyonunun ihbarname tebliğini hükümsüz sayarak vergi borcunun doğmamış olduğuna dolayısıyla ödeme emrinin iptaline karar verdiği, vergi dairesi müdürlüğünün bu karara karşı dava açtığı ve Danıştay Yedinci Dairesince «..... Gelir vergisinden dolayı adına tanzim olunan ödeme emrine vakı, tebliğatin usulsüzlüğü yolundaki itirazını tahakkuka itiraz mahiyetinde kabul ederek iptal eden İtiraz Komisyonunun 31/3/1958 tarih ve 406 sayılı kararının bozulması talebiyle açılmış bulunan işbu davanın, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 406 nc maddesi gereğince Temyiz Komisyonuna başvurulmadan ikame olunduğu ve bu suretle merci tecavüz edildiği anlaşılmış bulunduğundan; 3546 sayılı Kanuna 7354 sayılı Kanunla eklenen maddenin son fıkrası gereğince dava evrakının bidayetden tetkik mercii olan Vergiler Temyiz Komisyonuna tevdiine» karar verilmiş iken yine aynı dairece verilen 12/10/1968 gün ve E. 68/596, K. 68/1634 sayılı kararda ise; «6183 sayılı Kanunun 55 inci maddesine istinaden ödeme emri tebliği edilebilmesi için, amme alacağının vadesinde ödenmeyerek kabili tahsil hale gelmiş olması icabetmektedir.

Diğer taraftan 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 103 üncü maddesine göre ilânen tebliğat yapılabilmesi, muhatabın adresinde bulunamaması halinde yapılacak işlemlerin, aynı kanunun 102 nc maddesinin son fıkrası muçbince, komşularından bir kişi veya muhtar veya ihtiyar heyeti üyelerinden biri veya bir zabıta memuru huzurunda icra ve keyfiyetin taahhüt ilmi haberine yazılarak tarih ve imza vazedilmek ve

hazır bulunanlara da imzalatılmak suretiyle tespit edilmiş olmasına bağlıdır.

Olayda ise, vergi ihbarnamesi muhatabın adresinde bulunamaması nedeniyle ilân tebliğ edilmiş ve süresinde itiraz edilmediğinden ödeme emri tanzim ve tebliğ edilmiş bulunmakta ise de, vergi tebliğ zarfının incelenmesinden, posta memurunun imzasının mevcut olmakla beraber, diğer ikinci imzanın kime ait olduğu belirtilmediğinden posta memurunca tespit edilen durumun yukarıda yazılı şahıslardan biri huzurunda icra edilip edilmediğinin ve bu suretle, ilân tebliğatin kanunî şartlarının tekevvül edip etmediğinin araştırılması ve neficesine göre karar verilmesi gerekirken, vergiye süresinde itiraz edilmediğinden bahisle ödeme emrinin tasdikinde isabet görülmediğinden davanın kabulü ile, İtiraz Komisyonunun 16/3/1968 gün ve 77 sayılı kararının bozulması..... yoluna gidildiği ve Onbirinci Dairenin 16/1/1969 gün E: 68/1699, K: 69/57 sayılı kararında da yine «6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 58 inci maddesi, ödeme emirlerine vakı itirazlar üzerine verilen İtiraz Komisyonu kararlarının kesin olduğunu hükme bağlamış bulunmaktadır. Bu itibarla, Temyiz Komisyonunca İtiraz Komisyonu kararının incelenerek verginin esası hakkında karar verilmesinde isabet görülmediğinden 29/6/1968 gün ve 2176 sayılı Temyiz Komisyonu Üçüncü Daire kararının bozularak ortadan kaldırılmasına;

521 sayılı Danıştay Kanununun 68 inci maddesinin son fıkrası uyarınca itiraz komisyonu kararının incelenmesine gelince : Ödeme emrine karşı yapılan itirazın incelenmesi sırasında ilân yolu ile vakı tebliğatin usulsüzlüğünün tespit edilmesi halinde İtiraz Komisyonunca ödeme emrinin iptalının zorunlu bulunduğu ve ihbarnameler ile ödeme emirlerinde bulunan bilgilerin birbirinden farklı olması sebebiyle, ödeme emrinin ihbarname niteliğinde kabulünün mümkün bulunmadığı cihetle ödeme emrinin ihbarname niteliğinde kabul edilmesi ve tarhiyatın esasının incelenmesi suretiyle, salınan verginin onanmasına karar verilmesinde isabet görülmemiştir.

Bu sebeple davanın kabulü ile 25/12/1967 gün ve 2064 sayılı Adana Vergiler Muvazzaf İtiraz Komisyonu kararının bozulmasına ... » karar verildiği böylece; bir vergi borcundan ötürü adlarına ödeme emri düzenlenip tebliğ edilen yükümlüler tarafından «vergi ihbarnamesinin tebliğinde usulsüzlük olduğu» ileri sürülerek yapılan itirazın İtiraz Komisyonunca incelenmesi sonucunda verilen kararın Yedinci Dairenin 17/2/1960 gün ve E: 60/12670, K: 61/718 sayılı kararında işin önce Temyiz Komisyonundan geçirilmesi gerektiğine hükümolunarak dava dosyasının Temyiz Komisyonuna tevdi edilmek suretiyle inceleme Vergi Usul Kanununa dayandırıldığı halde aynı dairenin 12/10/1968 gün E: 68/596, K: 68/1634 sayılı kararında İtiraz Komisyonu kararının Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki Yasa yönünden incelendiği ve Onbirinci Dairenin 16/1/1969 gün ve E: 68/1699, K: 69/57 sayılı kararında, aynı konu ile ilgili olarak Temyiz Komisyonunca verilen kararın yetkisizlik nedeniyle bozularak ortadan kaldırıldığı ve İtiraz Komisyonu kararının 6183 sayılı yasa hükümlerine göre incelenmesine geçildiği görülmekle hüküm aykırılığının var olduğuna ve içtihadın birleştirilmesinin zorunlu olduğuna oyçokluğuyla karar verildikten sonra esasa geçildi :

Vergi Usul Kanununun 35 inci maddesinde; ikmalen ve re'sen tarhedilen yerlerin ilgililere «ihbarname» ile duyurulacağı belirtilmiş «verginin idarece tarhi» na ilişkin mükerrer 30 uncu madde de ise bu tür tarh da verginin yoklama fişine dayandırılacağı ve tarh olunan vergilerle cezalarına ilişkin ihbarnamelerin bir taraftan yükümlülerin bilinen adreslerine posta ile yollanacağı diğer taraftan yükümlülerin adını, soyadını, hesap numarasını, işini, adresini, tarh edilen verginin ve kesilen cezanın miktar ve cinsini gösterir ilânın vergi dairesinin ilân koymaya mahsus yerine asılacağı ve ilânın asılması olayı ve gününün tutanakla saptanacağı ve verginin tahakkuku ve cezanın kesinleşmesi için geçmesi gereken itiraz süresinin yükümlünün bilinen adresinde tebliğat yapıldığı hallerde tebliğ gününden, aksi halde tutanakla saptanan yayın gününden başlayacağı açıklanmıştır. Bundan başka Vergi Usul Kanununun, itiraz süresine ve bu sürenin hesaplanmasına ilişkin hükümlerini taşıyan 379 uncu maddesi; İtiraz süresinin gerek yükümlüler ve kendilerine vergi cezası kesilenler, gerek vergi dairesi için bir ay olduğunu belirttikten sonra, bu sürenin, yükümlüler ve kendilerine vergi cezası kesilenler için tebliğ yapılan hallerde veya tebliğ yerine geçen işlemlerde tebliğin yapıldığı günden başlayacağını açıklamış (Aynı kanunun «tebliğ yerine geçen muameleler» başlığını taşıyan 109 uncu maddesinde bu muamelelerin neler olduğu «ticaret ve kazançları götürü usulde tespit edilen tüccar, hizmet ve serbest meslek erbabının vergileri, tarh zamanında bu mükelleflerin bağlı oldukları vergi dairesine müracaatla ibraz

edecekleri vergi karnelerine yazılmak suretiyle tarh ve tebliğ olunur.» denilerek sayılmıştır.) Bulunmaktadır.

Vergi Usul Kanununun yukarıda değinilen hükümleri vergi dairesince tarh edilen vergilerin yükümlülerine ihbarname ile duyurulmaları (ikmalen ve re'sen tarholunan vergilerle idarece tarholunan vergilerde) gerektiğin ortaya koymaktadır. Kanun koyucu yukarıda sayılan haller dışında herhangi bir yolla tebliğe cevaz vermediğine ve vergi ihbarnamelerinde yazılı bilgiler ile ödeme emirlerinde yazılı bilgiler de birbirinden çok farklı olduğuna göre yükümlülerin ödeme emrinin tebliği üzerine yaptıkları itirazın 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 377 ve müteakip maddelerine göre yapılmış bir itiraz gibi değerlendirilmesi olanağı yoktur.

Ayrıca Vergi Usul Kanununun 389 uncu maddesi, itirazın tarhedilen verginin ihtilâflı kısmının tahsilini durduracağı hükümlünü taşımaktadır. Yine aynı kanun verginin tahakkukunu «tarh ve tebliğ edilen bir verginin ödenmesi gereken bir safhaya gelmesidir» diye tanımlamıştır. Demek ki tarh ve tebliğ olunan bir verginin tahsil olunabilir hale gelmesi yani yükümlü için ödeme zorunluluğunun doğması ya itiraz müddetinin itirazsız geçirilmesi ile veya itirazın (Vergi Usul Kanununun 400 üncü maddesinde yazılı haller saklı kalmak şartıyla) reddolunması ile mümkün bulunmaktadır. Bu durumda; kendisine ödeme emri tebliğ edilen bir yükümlünün idarece hesaplanan vergiye ilişkin ihbarnamenin Vergi Usul Kanununun 93 ve müteakip maddeleri hükümlerine uygun biçimde tebliğ edilmediğini, ilân yoluyla yapılan tebliğin de hükümsüz sayılması gerektiğini ileri sürerek itirazda bulunması ve İtiraz Komisyonunca yapılan inceleme sonunda ihbarnamenin tebliğinde usulsüzlük olduğunun anlaşılması halinde, tahakkuk etmiş, yani ödenmesi zorunlu hale gelmiş bir vergi borcunun varlığından söz edilemeyeceği için, borcun doğmadığının kabul edilmesi ve bu iddiaları kapsayan dilekçelerin 6183 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin 1 inci fıkrasında yazılı «böyle bir borcu olmadığı» deyimi içinde değerlendirilmesi gerekir. Aksi halde İtiraz Komisyonları bu nevi itirazları yukarıda sözü geçen 58 inci maddenin verdiği bir görev olarak değil 213 sayılı Vergi Usul Kanununun verdiği bir görev olarak inceleyecekler ve itirazı 7 günde karara bağlama zorunluğu ile bağlı olmayarak bir yıl içinde karar verme olanağına sahip bulunacaklardır. Bu takdirde ise ya yapılan itirazın tahsilâtı durduracağının ya da tahsilâtı ait kovuşturmanın yürütülmesi lâzım geldiğinin kabulü gerekecektir.

İtirazın tahsil işlemlerini durduracağı esası benimsenirse ihbarnamenin ilân yoluyla tebliğinin kanun hükümlerine uygun olduğu hallerde, kesinleştiği için ödenmesi zorunlu hale gelen vergilerin uzun süre tahsil olanağı ortadan kalkacağı için idare alacağını elde edememiş olacaktır.

İtirazın tahsil işlemlerini durdurmıyacağı, kovuşturmanın sürdürüleceği esası benimsenirse bu takdirde de ihbarnamenin ilân yoluyla tebliğinde kanun hükümlerine uyulmamış olan hallerde yükümlü için ödenmesi gereken bir borcun doğmaması olmasına rağmen tahsilâtı devam olunacak ve ödeme emrinde borçlu gösterilenler mağdur edilmiş olacaklardır.

Uygulamaya ilişkin olarak ortaya çıkması olanağı bulunan bu sorunlar dahi; adlarına bir vergi veya vergi cezası borcundan dolayı ödeme emri tebliğ olunan kişilerin, vergiye veya vergi cezasına ilişkin ihbarnamenin kendilerine Vergi Usul Kanununun öngördüğü biçimde tebliğ edilmediğini, eğer ilân yoluyla bir tebliğ yapılmış ise ortada bir yola başvurulmasını gerektirecek koşulların bulunmadığını ileri sürerek İtiraz Komisyonuna yaptıkları itirazların Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki 6183 sayılı Kanunun 58 inci maddesinde yazılı «böyle bir borcu olmadığı» deyimi içinde kabul olunmasını zorunlu kıldığından içtihadın Yedinci Dairenin 12/10/1968 gün ve E: 68/596, K: 68/1634 sayılı Onbirinci Dairenin 16/1/1969 gün ve E: 68/1699, K: 69/57 sayılı kararları veçhile birleştirilmesine 13/3/1971 gününde üçte iki çoğunlukla karar verildi.

AZLIK OYU

X — Danıştay Yedinci Dairesi, tebliğdeki usulsüzlüklere ait itirazların İtiraz Komisyonunca Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre inceleneyeceği ve bu konudaki kararlara karşı Temyiz Komisyonuna başvurulduktan sonra Danıştay'da dava açılabilirliği görüşünü benimsemiş ise de, sonradan bu görüşünü değiştirerek bu çeşit Uygunmazlıkların 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki Kanunun 58 inci maddesine göre çözümlenmesi, İtiraz Komisyonlarının bu çeşit uygunmazlıklar hakkında verilen kararların Temyiz Komisyonuna başvurulmaksızın doğrudan Danıştay'da dava konusu yapılabilmesi gerektiği içtihadında bulunmuş olmakla bu konuda, müstakar bir içtihat teessüs etmiş olduğundan içtihadın birleştirilmesine lüzum bulunmadığı görüşündeyim.

AZLIK OYU

XX — Kamu Alacakları Kanununun vergilendirmenin vergiyi doğuran olay, tarh, tebliğ ve tahakkuk safhalarından sonraki safhalarda bulunan olayları kapsamına aldığı gerek anılan kanuna ait gerekçede ve gerek yürürlükte olan Vergi Usul Kanununun 22 nci maddesinin aynı olan ve kaldırılan 5432 sayılı Kanuna ait bulunan T. B. M. M. deki görüşmelerde belirtildiği, Vergi Usul Kanununun 111, 112, 368 ve 389 ve Amme Alacakları Kanununun 37 nci maddelerinin bu hususu doğruladığı, bu itibarla Amme Alacakları Kanunundaki «böyle bir borcu olmadığı» deyiminin tarh, tebliğ ve tahakkuk safhasından sonraki olaylara göre tarif edilmesi yani verginin doğumu, tekevvünü işlemlerine göre değil, tecil, terkün, ödeme, mahsup, af gibi borcun düşme sebeplerini veya ödenmesini geciktiren sebepleri kapsamına alacak şekilde manalandırılmasının zorunlu olduğu, böyle olunca da tarh edilen verginin tebliğindeki usulsüzlüklerin «böyle bir borcu olmadığı» deyiminin kapsamı dışında kalacağı; ayrıca tarh olunan verginin tebliğ üzerine Vergi Usul Kanununa dayanılarak yapılan bir itirazı inceleyen İtiraz Komisyonunun itirazın süresinde olup olmadığını tayin ederken tebliğat tarihini ve tebliğin kanuna uygun olarak yapıp yapılmadığını araştırdığı, tarh olunan vergi tebliğ edilmeden veya tebliğ üzerinde bir inceleme yapılmadan İtiraz Komisyonunca karar verilmesinin mümkün olmadığı, böyle

olunca da, tebliğin usulüne uygun olup olmadığının incelenmesinin Vergi Usul Kanunu kapsamında kaldığı; kaldığı Vergi Usulü Kanununda sara-hat olmadığından, Tebliğat Kanununun 32 ve 51 inci maddelerine göre usulsüz tebliğlerin, muhatapın bunlara muttali olduğunu beyan ettiği tarihte yapılmış sayılacağı; ödeme emri tebliğ edilmeden usulsüz tebliğ edilen bir vergi tarhına itilâ halinde, tebliğdeki usulsüzlük Vergi Usul Kanununa göre İtiraz Komisyonunca inceleneneğine ve İtiraz Komisyonunca bu konu da verilen karara karşı Temyiz Komisyonuna başvurulabileceğine göre aynı yolsuz tebliğe ödeme emri vesilesiyle itilâ kesbedilmesi halinde, bu husus hakkında İtiraz Komisyonunca verilen kararın Temyiz Komisyonunca incelenmesini engelleyen bir hüküm bulunmadığı, eş durumlar ve vakıalar hakkında uygulanacak kanun hükümlerinde aynı olması gerektiği; bu son halde, İtiraz Komisyonlarının tebliğdeki usulsüzlükleri incelemesinin ödeme emrinin ihbarname sayılmasından değil, usulsüz tebliğe ödeme emri ile itilâ kesbedilmesinden ileri geldiği; her iki kanunun yukarıda yapılan mukayeseli incelemesinin tebliğ işlemindeki yolsuzlukların «böyle bir borcu olmadığı» deyimini dışında kaldığını açıkça gösterdiği, bu durum karşısında tebliğdeki usulsüzlük iddiaları hakkında İtiraz Komisyonunca verilen kararın Temyiz Komisyonunca incelendikten sonra Danıştay'da dava konusu olabileceği şeklinde içtihadın birleştirilmesi gerektiği kanısındayım.

GENELGE

Sanayi ve Ticaret Bakanlığından :

Montaj Sanayii Talimatı Sirküleri
Seri No : 47

Montaj Sanayii Talimatı III. Bölümünün 2. maddesi gereğince 1972 yılında imal edilecek mamullerde ithaline müsaade edilen ve ithali yasaklanan parça listeleri aşağıdaki şekilde tespit edilmiştir. 26. kota tahsislerine istinaden yapılacak ithalatta da işbu liste uygulanacaktır.

5. RADYO

Gümrük Tarife No.	İthal edilecek madde ismi
32.06	Laklar (Verilecek tahsisin en fazla % 0,5 ine kadar)
32.09	Vernikler, boyalar (Verilecek tahsisin en fazla % 0,5 ine kadar)
35.06	Plastik esaslı mesnetsiz yapıştırıcılar (Verilecek tahsisin en fazla % 1 ine kadar)
38.19	
39.02.08	
38.14	Oksidasyonu durdurucu maddeler ve tansiyooaktif müstahzarlar ve yıkama müstahzarları (Sabun ihtiva edenler, dodecyl-benzol, alkylaril sülfonik asitler ve bunların organik veya inorganik bazlarla teşkil ettiği tuzlar, pigment bağlayıcılar) (Binderler hariç) (Alacağı tahsisin en fazla % 1 ine kadar)
39.01	Kondansasyon polikondansasyon, poliadiasyon ve polimerizasyon, kopolimerizasyon yolu ile temin edilen müstahsallar, (Poliester levha ve modifiye edilmiş olsun olmasın alkit reçineler, poliester reçineler ve lakları, homopolimer polivinil asetat ve % 50 den fazla polivinil asetat ihtiva eden kopolimerleri, suni reçinelerle emprenye edilmiş kâğıt tabakalarının preslenmesi suretiyle imal olunan levhalar «Formika ve benzerleri» ve her nev'i süngerleştirilmiş plastikler ve binderler ile homopolimer polivinil klorür ve kopolimerleri ve polietilen ve 39.02.31 ilâ 39.02.39 pozisyonlarına giren maddeler hariç) (Her türlü fonksiyonel gruplarını ihtiva etsin etmesin doymuş poliester reçine ve lakları dâhil) (Alacağı tahsisin en fazla % 15 ine kadar)
39.01.29	Yalnız bakalıze levhalar (Alacağı tahsisin en fazla % 5 ine kadar)
39.07	Yalnız şeritler ve metal üzerine plastik kaplı profiller (Tahsisin en fazla % 3 üne kadar)
48.07	Yalnız presbant (Tahsisin en fazla % 3 üne kadar)
48.15.90 (*)	Transformatör ve hoparlör imalinde kullanılan kâğıt
48.21	
59.17.29 (*)	Miknatıs toz koruyucu
73.40 (*)	Yalnız hoparlör için manyetize edilmemiş demir ve seramikten miknatıslar
85.02	

(*) Yalnız hoparlör imal tesisi bulunan radyo imalcilerinin belgesine yazılacaktır.

Gümrük Tarife No.

İthal edilecek madde ismi

74.05	Kalınlığı 0,15 mm. ve daha ince (0,15 mm. dahil) mesnetli bakırdan levha ve şeritler (Alacağı tahsisin en fazla % 10 una kadar)
76.03	Alüminyum levhalar (Tahsisin en fazla % 0,5 ine kadar en az \$ 500,—)
85.01.91	Yalnız radyolarda kullanılan bobin aksamından feritler, kesilmiş transformatör sacı (Plastik transformatör aksamı ve bobin gövdesi hariç)
85.15.19	Yalnız boş tuş takımı, teleskopik anten, kontak ucu, terminal aksamı, düğmesiz dalga anahtarı, lamba soketleri, üzerinde bobin bulunmayan ferit anten çubuğu (Kontak ucu ve terminal aksamı en fazla 100 \$)
85.19.15	Yalnız camdan mamul minyon sigortalar (Alacağı tahsisin en fazla % 0,5 ine kadar)
85.20.10	Kadran ampulü (Alacağı tahsisin en fazla % 2 sine kadar)
85.23.29	Yalnız koaksiyal kablo (Alacağı tahsisin en fazla % 0,5 ine kadar)
85.23.22	Yalnız litz teli ile naylon veya ipek izoleli iletkenler (Alacağı tahsisin en fazla % 10 una kadar)

6. PİKAP :

40.10	Lastikten transmisyon tekerleği ve kayışı
74.05	Kalınlığı 0,15 mm. ve daha ince (0,15 mm. dahil) mesnetli bakırdan levhalar (Yalnız amplifikatörlü pikap yapanlar için) (Alacağı tahsisin en fazla % 10 una kadar)
85.01.51	Yalnız kollektörlü pikap motoru
85.19.19	Yalnız ikiden fazla kutuplu fiş (Alacağı tahsisin en fazla % 1 e kadar)
92.13.90	Yalnız pikap iğnesi ve pikap başlığı

7. SES ALMA CİHAZI :

36.06	Yalnız yapıştırıcılar ve yalnız kimya sanayinin tarifenin başka yerinde zikri geçmeyen veya bulunmayan kimyevi müstahsallar ve müstahzarları (Pigment bağlayıcılar «Binderler» ve oto ıç lastiklerinde kullanılan sıcak ve soğuk yama kaynağı, metal naftonatlar ve kurutucu olarak kullanılan diğer organik asitlerin metal bileşikçiri ve jiklet sakızı imaline mahsus her türlü gommastik ve gomelastik ile yerli imal edilen plastifianların birbirleriyle yapmış oldukları karışımlar ve maden satırların temizlenmesinde kullanılan terkipler ile % 10 dan fazla asit veya formik asit ihtiva eden karışımlar ile kazın tutkalı, deri ve kemik tutkalı, balık tutkalı, nişasta tutkalı ve dekstrin, tabii kauçuk kauçuk solüsyonları ve polivinil asetat esaslı yapıştırıcılar, neopren esaslı sentetik kauçuk solüsyonları ve 70 gramdan daha küçük ambalajlı olan her türlü yapıştırıcılar ile telefon mesnetli yapıştırıcılar hariç) (Alacağı tahsisin en fazla % 5 ine kadar)
39.03.34	Yalnız asetat şeritler
39.01	Kondansasyon, polikondansasyon, poliadiasyon, polimerizasyon vekopolimerizasyon yolu ile temin edilen müstahsallar (Poliester levha ve modifiye edilmiş olsun olmasın alkit reçineler ve lakları, homopolimer polivinil asetat ve % 50 den fazla polivinil asetat ihtiva eden kopolimerleri, suni reçinelerle emprenye edilmiş kâğıt tabakaların preslenmesi
39.02	